

Bức Thông Điệp Cho Những Ai Không Tin Tưởng Thiên Sứ Của Allah

Abdullah Al-Muslim

Bức Thông Điệp Cho Những Ai Không Tin Tưởng Thiên Sứ Muhammad: với mục chủ đề: Muhammad là ai? Lời nói khoa học và logic đến những ai không tin Muhammad là Thiên sứ của Allah; Nếu Thiên sứ của Allah có lừa dối tất cả nhân loại thì Người cũng không lừa bản thân trong cuộc sống của chính mình, Các

bằng chứng trí tuệ về sứ mạng Nabi của Muhammad, Điều gì kêu gọi Nabi ghét phụ nữ người Israel? Phúc âm của Barnabas: một nhân chứng và một nạn nhân. Phép màu khoa học về bào thai.

Hercules và Islam.

<https://islamhouse.com/613499>

- [Bức Thông Điệp Cho Những Ai Không Tin Thiên Sứ Của Allah e](#)
 - [Muhammad là ai?](#)
 - [Bạn có biết tại sao tất cả những người Muslim đều yêu Muhammad e không?](#)

- Bạn có biết Muhammad e có ý nghĩa thế nào đối với những người Muslim không?
- Tất cả những người Muslim đều yêu quý Muhammad e hơn tất cả mọi thứ.
- Trước khi bạn trình bày ý kiến của bạn thì xin bạn hãy là người trung lập, khi nào bạn muốn phán xét một người nào đó thì bạn phải:
- Nghe từ cá nhân người đó, lắng nghe những lời phát biểu của người đó và quan sát việc làm của người đó.
- So sánh các ý tưởng mà người đó kêu gọi với các lý

luận mà trí tuệ lành mạnh chấp nhận.

- Khi lý luận đã thừa nhận thì hãy quan sát hành động của người đó xem có tương đồng với lời nói của y không?
- Nếu hành động của người đó tương đồng với lời nói của y thì kết quả không gì khác hơn là tin người đó.
- Cuối cùng, bản thân bạn sẽ trả lời cho những câu hỏi khó hiểu đó.
- Lời nói khoa học và logic đến những ai không tin Muhammad là Thiên sứ của Allah

- Nếu Thiên sứ của Allah có lừa dối tất cả nhân loại thì Người cũng không lừa bản thân trong cuộc sống của chính mình
 - Nếu Kinh Qur'an là chế phẩm của Nabi chúng tôi Muhammad e và Người không phải là vị Sứ giả từ Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài:
 - Liệu Người có thể lừa dối chính bản thân?
 - Liệu Người có thể lấy cuộc sống của mình ra mạo hiểm?
 - Tôi sẽ cho bạn biết thực tế này và bạn dùng tâm trí của bạn đánh giá và phán xét:

- Allah Tối Cao và Toàn Năng phán:
- Các bằng chứng trí tuệ về sứ mạng Nabi của Muhammad e
 - Bằng chứng trí tuệ thứ nhất:
 - Bằng chứng trí tuệ thứ hai:
 - Bằng chứng trí tuệ thứ ba
- Điều gì kêu gọi Nabi ghét phụ nữ người Israel?
- Phúc âm của Barnabas: một nhân chứng và một nạn nhân
 - Phần lưu ý cuối cùng:
- Phép màu khoa học về bào thai
- HERCULES VÀ ISLAM

Bức Thông Điệp Cho Những Ai Không Tin Thiên Sứ Của Allah e

Muhammad là ai?

Muhammad, người mà hàng triệu người Muslim đi theo là ai?

Người có phải là một nhà khoa học bậc thầy?

Người có phải là một nhà lãnh đạo kính yêu?

Người có phải là một vị thủ tướng chính phủ dày dạn?

Người có phải là một vị vua anh minh?

Câu trả lời:

Không phải.

Người vĩ đại hơn tất cả những người này,
Người chính là vị Thiên sứ của Allah e.

Muhammad e đó là người đã đến cách
đây hơn 1400 năm mang bức Thông điệp
từ nơi Allah Tối Cao và Vĩ Đại, Thượng
Đế của toàn vũ trụ và muôn loài.

Người e nói rằng Người được giao cho
sứ mạng rao truyền bức Thông điệp này
đi khắp nơi trên Trái Đất không giới hạn
thời gian, không gian, màu da hay sắc
tộc.

Người e nói rằng bức Thông điệp của
Người là bức Thông điệp cuối cùng
trong các bức Thông điệp từ trên trời ban
xuống Trái Đất và Người là vị Thiên sứ,
vị Nabi cuối cùng trong các vị Thiên sứ,

các vị Nabi, cho nên, sau Người sẽ không còn có một vị Thiên sứ hay vị Nabi nào được cử phái đến nữa.

Muhammad là ai?

Người có phải là một kẻ khủng bố được đăng tải trên báo chí?

Hay Người là một chỉ huy quân đội đã giành chiến thắng trong hầu hết các cuộc chiến chống kẻ thù?

Hay Người là một thiên tài đã liên kết hòa thuận giữa các bộ tộc giao chiến triền miên?

Quả thật, Muhammad là người đã bảo vệ quyền của tất cả, Người bảo vệ quyền của đàn ông, quyền của phụ nữ, và quyền

của trẻ con, Người bảo vệ mối quan hệ hàng xóm và láng giềng, Người thiết lập mối quan hệ giữa những người Muslim với nhau cũng như mối quan hệ với những người không phải Muslim, Người hệ thống hóa các mối quan hệ gia đình trong đó đảm bảo cho cha mẹ những cái quyền thiêng liêng đối với con cái, Người ngăn cấm sự bất công, kêu gọi công lý, tình yêu, đoàn kết và trở giúp lẫn nhau trong việc tốt, Người kêu gọi sự tương trợ những người nghèo, thăm viếng người bệnh, kêu gọi mọi người chung tay tiếp sức, khuyến bảo và yêu thương lẫn nhau, Người ngăn cấm các tín đồ Muslim làm điều xấu như trộm cắp, gian lận, lừa đảo, giết người, và bất công.

Quả thật, Muhammad là người đã thay đổi cuộc sống của chúng ta, biến đổi chúng ta từ cái xấu đến với cái tốt đẹp hoàn mỹ.

Người Muslim không trộm cắp, người Muslim không nói dối, người Muslim không uống rượu, người Muslim không quan hệ tình dục ngoài hôn nhân, người Muslim không gian lận, người Muslim không giết người vô tội, người Muslim không gây hại và phiền hà đến người hàng xóm, người Muslim hiếu thảo và cung phụng cha mẹ, người Muslim thương xót và nhân từ với trẻ nhỏ, phụ nữ, người yếu hèn và người già, người Muslim không làm hại con người và động vật, người Muslim yêu thương,

quan tâm vợ (**chồng**) và con cái cho tới hơi thở cuối cùng, người Muslim vẫn luôn giữ quan hệ với con cái dù chúng đã trưởng thành.

Quả thật, Muhammad chính là Thiên sứ của Allah e

Bạn có biết tại sao tất cả những người Muslim đều yêu Muhammad e không?

Bạn có biết Muhammad e có ý nghĩa thế nào đối với những người Muslim không?

Tất cả những người Muslim đều yêu quý Muhammad e hơn tất cả mọi thứ.

Trước khi bạn trình bày ý kiến của bạn thì xin bạn hãy là người trung lập,

khi nào bạn muốn phán xét một người nào đó thì bạn phải:

Nghe từ cá nhân người đó, lắng nghe những lời phát biểu của người đó và quan sát việc làm của người đó.

So sánh các ý tưởng mà người đó kêu gọi với các lý luận mà trí tuệ lành mạnh chấp nhận.

Khi lý luận đã thừa nhận thì hãy quan sát hành động của người đó xem có tương đồng với lời nói của y không?

Nếu hành động của người đó tương đồng với lời nói của y thì kết quả không gì khác hơn là tin người đó.

Cuối cùng, bản thân bạn sẽ trả lời cho những câu hỏi khó hiểu đó.

Lời nói khoa học và logic đến những ai không tin Muhammad là Thiên sứ của Allah

Quả thật, sự chế giễu, nhạo báng với Allah, với các lời phán của Ngài cũng như với vị Thiên sứ của Ngài đã trở nên phổ biến và rất bình thường trong thời đại ngày nay. Hầu hết sự chế giễu và nhạo báng này thường đến từ bên ngoài, đó là những người vô thần, những người vô đức tin đã bêu riếu và hô hào rằng Islam là tôn giáo lạc hậu, khủng bố và ngu muội. Bởi lẽ này, những kẻ thù của Islam thường chế nhạo và châm biếm

rằng Islam đã lỗi thời và không còn phù hợp với thời đại này nữa.

Subhanallah! Chẳng lẽ đối với họ quyền tự do ngôn luận là được phép chế giễu và nhạo báng một tạo vật vĩ đại của Allah hay sao?

Nhưng có vẻ như những người này không tìm thấy bất cứ điều gì mang tính khoa học để chỉ trích Islam nên họ chỉ biết dựa vào những hình ảnh vô nghĩa như thế này. Quả thật, họ đã không tìm ra bất cứ một lỗi nào trong Kinh Qur'an thiêng liêng cũng như trong các lời di huấn vĩ đại của Thiên sứ e hầu để thuyết phục những ai đi theo họ, dù là ở phương diện kiến thức khoa học hay ở phương

diện ngôn từ, những nỗ lực của họ chỉ làm họ thêm tuyệt vọng.

Còn chúng ta, chúng ta cũng có quyền diễn đạt suy nghĩ của chúng ta trong các sự việc như thế này. Tuy nhiên, chúng ta không chế giễu và nhạo báng các vị Nabi của họ dù là Musa (**Moses**) hay Ysa (**Jesus – Giêsu**), bởi các vị Nabi không liên can và dính dáng đến việc làm của họ, và bởi vì chúng ta không phân biệt giữa các vị Nabi cao quý này, tất cả các vị Nabi đều là những Sứ giả đến từ Allah Tối Cao.

Trước khi chúng ta nói với họ thì chúng ta hãy lắng nghe lời phán của Allah I về

điều mà những người này cũng như những ai theo họ phải hứng chịu:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ٥٧ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كَتَبْنَا لَهُمْ مَا آكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ٥٨ ﴾ [سورة الأحزاب: ٥٧، ٥٨]

{Quả thật những ai làm phiền hà và quấy nhiễu đến Allah và thiên sứ của Ngài thì sẽ bị Allah nguyên rủa ở đời này và Đời sau, và Ngài sẽ chuẩn bị cho họ một sự trừng phạt đầy nhục nhã. Còn những ai xúc phạm những người có đức tin, nam và nữ một cách không thỏa đáng thì họ sẽ mang vào mình tội vu cáo, một tội lỗi rất rõ ràng.} (Chuongw 33 – Al-Ahzab, câu 57, 58).

Quả thật, những kẻ gây phiền hà đến Allah I, chế giễu và nhạo báng Thiên sứ của Ngài e, và xúc phạm đến những ai có

đức tin nam và nữ thì chúng ta báo tin rằng những người như thế sẽ bị trừng phạt đau đớn vào Ngày Phục sinh nếu như họ không dừng lại những hành vi đó của họ. Phong cách biểu đạt của chúng ta mạnh và vững hơn phong cách của họ khi mà phong cách của họ không phản ánh thực tế mà chỉ là những ảo tưởng tồn tại trong trí tưởng tượng của tác giả.

Chúng ta sẽ nói chuyện với những người này với ngôn từ khoa học, điều mà họ không dùng nó để nói chuyện với chúng ta! Và chúng ta sẽ cho những người này biết về sự thật của vị Nabi e nhân từ này!

Chúng ta sẽ không nói về đạo đức cao quý và phẩm chất tốt đẹp của vị Nabi

cuối cùng bởi lẽ những người này không hứng thú với phẩm chất đạo đức này cũng như không thừa nhận nó, mà chúng ta sẽ gửi đến họ lời nói khoa học và logic về những sự thật mà vị Nabi cao quý này đã mang đến, và những sự thật này được tìm thấy trong Kinh Qur'an và được đọc xướng từ 14 thế kỷ qua và nó vẫn mãi còn được đọc như thế.

Chúng ta nói với những người này, những người luôn tự hào về kiến thức và sự công bằng, họ là những người của đất nước có công nghệ tiên tiến và hiện đại, họ là những người của đất nước theo chủ nghĩa dân chủ luôn tin tưởng vào sự công bằng và các quyền:

Quả thật, Kinh Qur'an mà các người chế giễu và nhạo báng là cuốn sách đầu tiên kêu gọi đến với kiến thức và sự công bằng, hai yếu tố song song cho sự thành công và phát triển nền văn minh.

Quả thật, từ đầu tiên được mặc khải xuống cho vị Nabi e cao quý là “**اقْرَأْ**” – “**Hãy đọc**” là bằng chứng cho thấy rằng Islam là tôn giáo của kiến thức, và từ cuối cùng được mặc khải trong Qur'an là “**لَا يُظْلَمُونَ**” – “**Họ không bị đối xử bất công**” là bằng chứng rằng Islam là tôn giáo công bằng. Như vậy, những gì mà các người tự hào ngày hôm nay là điều mà Nabi e của chúng tôi đã đi trước họ hàng thế kỷ dài.

Các người nói rằng các người là những người đầu tiên kêu gọi nghiên cứu về lịch sử của vũ trụ và vạn vật, và các người tự hào về điều đó, tuy nhiên, **chúng tôi hy vọng các người hãy đọc lời phán của Allah Tối Cao trong Kinh Qur'an về sự kêu gọi một cách rõ ràng và trực tiếp đến với việc quan sát sự khởi đầu của tạo hóa:**

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ ۲۰ ﴾ [سورة العنكبوت: ۲۰].

{Hãy bảo: “Các người hãy đi du lịch trên Trái Đất để quan sát Ngài (Allah) đã khởi sự việc tạo hóa rồi Allah phục sinh Đời Sau như thế nào. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ”.}

(Chương 29 – Al-Ankabut, câu 20).

Đây chính là bằng chứng cho thấy mối quan tâm của Qur'an đến việc quan sát, suy ngẫm, tìm tòi, nghiên cứu và học hỏi.

Quả thật, Nabi e của chúng tôi đã đặt một cơ sở khoa học cho thiên văn học và các hiện tượng vũ trụ khi mà mọi người nghĩ rằng Mặt Trời bị che khuất (do hiện tượng nhật thực) là do cái chết của Ibrahim con trai của Người e, Người nói:

« إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ » رواه البخاري ومسلم.

“Quả thật Mặt Trời và Mặt Trăng là hai dấu hiệu trong các dấu hiệu của Allah, chúng không bị che khuất (nhật thực và nguyệt thực) bởi cái chết hay sự sống của một ai cả.” (Albukhari, Muslim).

Lời nói này được thốt ra từ vị Nabi e nhân từ trong thời đại mà các người đã thường tin rằng hiện tượng che khuất của Mặt Trời hay Mặt Trăng là ám chỉ sự ra đời của một vĩ nhân nào đó hay bởi cái chết của vị vĩ nhân đó, hoặc ám chỉ sự sụp đổ của một chế tài nào đó hoặc ám chỉ sự thất bại của một trận chiến nào đó.

Vào thời điểm mà những người châu Âu đồng loạt tin vào các thầy bói (được gọi là nhà tiên tri), các nhà chiêm tinh và các vị pháp sư bùa thuật (phù thủy) thì Nabi của chúng tôi lại phản đối và ngăn cấm các việc làm này, **Người nói:**

« مَنْ أَتَى كَاهِنًا أَوْ عَرَّافًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ » رواه أحمد.

“Người nào tìm đến thầy bói hoặc thầy xem tướng số rồi tin vào những điều y nói thì người đó đã phủ nhận những gì được mặc khải xuống cho Muhammad” (Ahmad).

Vào thời điểm mà các người nghĩ rằng Trái Đất đứng yên không chuyển động thì Kinh Qur'an đã cho biết một sự kiện khoa học khẳng định chắc chắn rằng tất cả mọi thứ trong vũ trụ đều đi chuyển theo các quỹ đạo nhất định, và sự thật nay đã không được khám phá mãi cho tới các thế kỷ sau này. Allah Tối Cao và Toàn Năng phán về Trái Đất, Mặt Trời, và Mặt Trăng:

﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ٤٠﴾ [سورة يس: ٤٠]

{ Và mỗi cái đều bơi trong quỹ đạo của nó } (Chương 36 – Yasin, câu 40).

Vào thời điểm mà những người châu Âu tin rằng sự tồn tại của thần gió, thần mưa, và thần sấm chớp thì Qur'an đã đặt một cơ sở khoa học cho mỗi hiện tượng vũ trụ này, những hiện tượng chỉ mới được khám phá trong những niên kỷ gần đây. Nếu các người muốn đọc về các sự kiện khoa học về gió thì các người hãy đọc lời phán của Allah Tối Cao và Toàn Năng:

﴿ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لُوفِجٍ فَنُزِّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخُزْنِينَ ۚ ﴾ [سورة الحجر: ۲۲]

{ Và TA (Allah) đã gởi những luồng gió gieo tinh và cho mưa từ trên trời xuống. TA đã ban nó (nước mưa) cho các người dùng để uống nhưng các người không

phải là chủ nhân giữ kho chứa của nó. }
(Chương 25 – Al-Hijr, câu 22).

Chẳng phải là các người đã khám phá bằng các thiết bị cũng như các công cụ hiện đại tối tân của các người về các vai trò của gió trong việc thụ phấn, đẩy mây và làm cho mưa rơi xuống?

Nếu các người muốn biết cơ chế xuất hiện của tia chớp, điều mà các người đã trở nên mù tịt với nó trong thời gian dài trước đó, thì các người hãy đọc lời di huấn từ Nabi e của chúng tôi:

« أَلَمْ تَرَوْا إِلَى الْبُرْقِ كَيْفَ يَمُرُّ وَيَرْجِعُ فِي طَرْفَةِ عَيْنٍ » رواه مسلم.

“Chẳng lẽ các người không nhìn thấy tia chớp, cách nó đi ngang qua và trở lại chỉ trong một nháy mắt” (Muslim).

Chẳng phải các người đã dùng máy ảnh kỹ thuật số của các người ghi lại các hình ảnh của tia chớp và các người đã chứng kiến cách chùm tia chớp đi ngang qua và trở lại hoàn toàn giống như những gì được nói trong lời di huấn?

Quả thật, Thiên sứ của Allah e là người đầu tiên trong lịch sử kêu gọi đến với sự nghiên cứu y học qua nhiều lời di huấn của Người, trong đó, **lời di huấn nói về nền tảng quan trọng cho y học là lời di huấn:**

« مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً » رواه البخاري.

“Không một căn bệnh nào Allah ban xuống mà Ngài không ban xuống phương

thuốc điều trị cho căn bệnh đó”
(Albukhari).

Đây là lời di huấn rất vĩ đại khẳng định chắc chắn rằng luôn tồn tại một phương thuốc điều trị cho mỗi một căn bệnh. Với ý nghĩa này, nếu con người nghiên cứu và tìm tòi cách điều trị thì sẽ tìm thấy nó.

Chẳng phải các nhà khoa học của các người ngày nay đã thực hành theo lời di huấn này trong việc nghiên cứu để tìm ra phương thức điều trị cho nhiều căn bệnh mà trong quá khứ cứ tưởng chừng như các căn bệnh đó không có cách cứu chữa?

Quả thật, Nabi của chúng tôi Muhammad e là người đầu tiên nói về mạng lưới vĩ

trụ (Cosmic Web). Allah I phán trong Qur'an:

{وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝ ٧} [سورة الذاريات: ٧]

{Thề bởi bầu trời có những Hubuk (mạng lưới).} (Chương 51 – Azdzdariyat, câu 7).

Hubuk đến từ ý nghĩa của những tấm dệt rất công phu.

Chẳng phải các người đã nhìn thấy hình ảnh của mạng lưới vũ trụ thông qua các thiết bị máy tính tối tân của các người?

Ngày nay, các người tự hào rằng các người là những người đã khám phá được sự khởi đầu của vũ trụ, các người khẳng định chắc chắn rằng vũ trụ này có nguồn

gốc từ một thực thể thống nhất rồi nó được phân chia thành các phần bằng một vụ nổ vĩ đại (**Big bang**). Nhưng các người lại quên rằng vị Nabi nhân từ e của chúng tôi đã nói đến sự kiện vũ trụ này trước các người cách đây 14 thế kỷ, thời điểm mà chưa có một ai trên trái đất này có thể nghĩ đến một điều gì đó về một vụ nổ lớn. **Allah Tối Cao và Toàn Năng phán:**

{أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا } [سورة الأنبياء: 30]

{Há những kẻ không có đức tin không thấy rằng các tầng trời và trái đất quyện lại với nhau thành một khối thống nhất trước khi Ta chẻ chúng ra làm hai hay sao?} (Chương 21 – Al-Anbiya, câu 30).

Nếu chúng tôi muốn chắc chắn chúng tôi sẽ liệt kê cho các người hàng trăm, thậm chí hàng ngàn các sự kiện khoa học được khám phá gần đây, tất cả đều có trong Kinh Qur'an thiêng liêng và Sunnah của vị Thiên sứ cao quý e.

Liệu các người đã đọc một điều gì đó từ Qur'an chưa trước khi các người hình dung đến vị Nabi này, người đã được Allah I mô tả là vị mang hồng phúc đến cho toàn nhân loại?

Bởi thế, chúng tôi hy vọng tất cả những ai có đôi tai bị điếc chớ đừng chỉ trích các chất giọng hay!

Chúng tôi hy vọng tất cả những ai có cặp mắt mù không thể nhìn thấy chớ đừng tấn công những hình ảnh tuyệt đẹp!

Và chúng tôi cũng hy vọng tất cả những ai có cái mũi không thể cảm nhận được mùi chớ lên tiếng bình luận hương thơm!

Bởi lẽ hình ảnh Nabi của chúng tôi Muhammad e sẽ còn mãi cao quý, sẽ còn mãi đẹp cho dù những kẻ hoài nghi cứ cố gắng phá hỏng nó; lời nói của Nabi chúng tôi Muhammad e vẫn là lời hay ý đẹp cho dù những kẻ vô đức tin cứ cố gắng xóa bỏ nó; và tương tự, ánh sáng của Qur'an, ánh sáng của Allah vẫn soi rọi cho dù những kẻ lầm lạc cứ cố gắng

đập tắt nó bằng chiếc lưõi của họ. Allah Tối Cao và Toàn Năng phán:

﴿ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَقْوَاهِمَ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُنِيرَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ ٣٢ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ ٣٣ ﴾ [سورة التوبة: ٣٢، ٣٣]

{ Họ muốn đập tắt Ánh sáng của Allah bằng miệng lưõi của họ nhưng Allah không chấp thuận, ngược lại Ngài muốn hoàn chỉnh Ánh sáng của Ngài mặc dù những kẻ không có đức tin luôn căm ghét điều đó. Ngài là Đấng đã cử Sứ giả của Ngài mang Chỉ đạo và tôn giáo chân lý đến để làm cho nó thắng mọi tôn giáo khác mặc dầu những người thờ đa thần không thích. } (Chương 9 – Attawbah, câu 32, 33).

Lạy Allah, Ngài là Đấng mạnh hơn tất cả những người này, Ngài toàn năng trong việc đáp trả lại họ, trong việc chặn đứng họ lại và thanh toán họ, và người nào đứng đằng sau họ thì Ngài đã phán trong Kinh sách vĩ đại của Ngài:

{ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝ ٥٧ } [سورة الأحزاب: ٥٧]

{ Quả thật những ai làm phiền hà và quấy nhiễu đến Allah và thiên sứ của Ngài thì sẽ bị Allah nguyên rủa ở đời này và Đời sau, và Ngài sẽ chuẩn bị cho họ một sự trừng phạt đầy nhục nhã. } (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 57).

Và chúng tôi nói như Allah đã phán:

{ قُلْ اسْتَهِزُّوْا إِنَّا لِلَّهِ مُخْرَجٌ مَّا تَحَدَّرُونَ ۝ ٦٤ } [سورة التوبة: 64]

{Hãy bảo chúng: “Các người cứ chế nhạo đi, quả thật, Allah sẽ mang ra ánh sáng tất cả những điều mà các người che giấu”.} (Chương 9 – Attawbah, câu 64).

Nếu Thiên sứ của Allah có lừa dối tất cả nhân loại thì Người cũng không lừa bản thân trong cuộc sống của chính mình

Nếu Kinh Qur'an là chế phẩm của Nabi chúng tôi Muhammad e và Người không phải là vị Sứ giả từ Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài:

Liệu Người có thể lừa dối chính bản thân?

Liệu Người có thể lấy cuộc sống của mình ra mạo hiểm?

Tôi sẽ cho bạn biết thực tế này và bạn dùng tâm trí của bạn đánh giá và phán xét:

Allah Tối Cao và Toàn Năng phán:

﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ [سورة المائدة: ٦٧]

{Hỡi Sứ giả (Muhammad)! Người hãy truyền đạt những điều mà Thượng Đế của Người đã ban xuống cho Người. Nếu Người không thi hành thì Người là người không truyền đạt Thông điệp của Ngài. Allah sẽ bảo vệ Người khỏi sự hãm hại của mọi người. Quả thật, Allah không

hướng dẫn đám người không tin tưởng. }
(Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 67).

Câu Kinh này từ Kinh Qur'an, lời phán của Allah Tối Cao mà Muhammad e mang đến.

Bà A'ishah, người mẹ của những người có đức tin nói về câu Kinh này:

Có một đêm nọ, Thiên sứ của Allah thức khuya và tôi thì ở bên cạnh Người. Tôi nói: Thưa Thiên sứ của Allah, có chuyện gì với Người?

Người e nói: Ta mong có ai đó là người ngoan đạo trong số những người bạn đạo của Ta canh gác bảo vệ Ta đêm nay.

Ngay lúc đó, tôi nghe tiếng kiếm. Bà A'ishah nói:

Thiên sứ của Allah e hỏi: Ai đó?

Họ nói: Sa'ad và Huzdaifah, chúng tôi đến để canh gác cho Người.

Thế là Thiên sứ của Allah e ngủ, Người ngủ say đến nỗi tôi nghe thấy tiếng ngáy của Người. Rồi câu Kinh này được mặc khải xuống, Người ló đầu ra ngoài nói:

“Này hỡi mọi người, các người hãy rời đi, quả thật Allah đã bảo vệ Ta rồi”

(Hadith do Qurtubi ghi lại).

Một nhà nghiên cứu người Bỉ đã bắt tay vào một nghiên cứu về tiểu sử Thiên sứ của Allah e. Khi bà nghiên cứu đến điểm

này thì bà dừng lại, **bà nói:** Nếu người đàn ông này có lừa dối tất cả mọi người thì ông cũng không lừa chính mình trong cuộc sống, nếu như ông không chắc chắn rằng Allah bảo vệ ông thì ông đã không làm vậy - **(bảo mọi người thôi canh gác)** – như một sự thử nghiệm thực tế đã khẳng định rằng ông thực sự tin vào Đấng Tạo Hóa của ông.

Nhà nghiên cứu người Bỉ này còn nói thêm: Do đó, tôi nói bằng cả niềm tin kiên định “Tôi chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Muhammad là vị Thiên sứ của Allah”.

Và trong tiểu sử Thiên sứ của Allah e có rất nhiều bằng chứng, nhiều điều siêu thường đã khẳng định những gì Người mang đến là chân lý từ nơi Allah Tối Cao và Ân Phúc.

Bây giờ bạn phải làm gì?

Bạn phải nên đọc tiểu sử Thiên sứ của Allah (**bản ghi chép cách đây 1400 năm**), hãy lắng nghe các lời nói của Người và quan sát các việc làm của Người.

So sánh các ý tưởng mà Người kêu gọi với các lý luận mà trí tuệ lành mạnh chấp nhận.

Khi lý luận đã thừa nhận thì hãy quan sát hành động của Người có tương đồng với lời nói của Người không?

Nếu hành động của Người tương đồng với lời nói của Người thì kết quả không gì khác hơn là bạn phải tin Người.

Các bằng chứng trí tuệ về sứ mạng Nabi của Muhammad e

Sứ mạng Nabi là một sứ mạng vĩ đại, một cấp vị cao, một người tự xưng được giao cho sứ mạng này chỉ nằm trong hai đánh giá nhất định: hoặc y nói thật và y là sứ giả thật, hoặc y là kẻ nói dối và y là kẻ giả danh. Thật giả không thể lẫn lộn với nhau.

Dưới đây là những bằng chứng làm rõ vấn đề này:

Bằng chứng trí tuệ thứ nhất:

Đối chiếu hoàn cảnh sống của Muhammad e khi Người sống cùng với các vị bạn đạo của Người. Qua đối chiếu hoàn cảnh cuộc sống của Người, bạn sẽ biết rằng Người là người trung thực hay giả dối?

Các vị bạn đạo của Muhammad không phải là những người ngu và điên rồ khi họ tin vào sứ mạng Nabi của Người một cách không biết tập trung vào việc đối chiếu để làm rõ xem Muhammad là người trung thực hay là kẻ giả dối. Chắc

chấn chân tướng dối trá sẽ lộ nếu Người không phải là người trung thực.

Nếu như Người là kẻ nói dối thì sự ngu dốt, dối trá, lừa gạt chắc chắn dần dần sẽ lộ diện nhưng tất cả đều theo hướng ngược lại, xuất hiện ở Người chỉ có kiến thức uyên bác, sự trung thực, đạo đức, ngoan đạo, minh bạch, công bằng, không có mâu thuẫn, và tất cả mọi sự việc đều chứng minh sự chân thật của Người. Sứ mạng Nabi không phải dễ dàng để tự nhận bởi vì nó hàm chứa nguồn kiến thức và các việc làm mà một vị được cho là Thiên sứ phải thể hiện, và nó là nguồn kiến thức thiêng liêng, các việc làm cao đẹp. Cho nên, người trung thực không

giống với kẻ dối lừa, người chân thật không giống với kẻ giả mạo!

Bởi thế, ai biết về Thiên sứ Muhammad e, biết về sự trung thực của Người, biết về sự tương đồng lời nói với hành động của Người thì chắc chắn người đó sẽ tin tưởng kiên định rằng Người là vị Nabi đích thực. Tại sao không?! Bởi lẽ sự trung thực của Người đã được chứng minh qua những sự đối chiếu từ khi Người tuyên bố nhận lãnh sứ mạng Nabi cho đến khi Người qua đời.

Bằng chứng trí tuệ thứ hai:

Nhìn vào những gì Muhammad e mang đến.

Vị Thiên sứ thì phải thông điệp cho mọi người biết về những điều gì đó, phải ra lệnh cho làm những điều gì đó, phải ngăn cấm họ làm những điều gì đó và cũng phải chấp hành và thực hiện những điều đó, y phải làm thế để chứng minh cho mọi người thấy y là vị Nabi trung thực truyền đạt thông điệp từ nơi Allah Tối Cao và để khẳng định rằng Allah đã ban hành một bộ luật mới. Nếu y là kẻ lừa dối thì y sẽ xuất hiện những điều ở bản thân y, có thể y ra lệnh bảo mọi người làm nhưng y không làm và có thể y cấm mọi người nhưng y lại làm.

Nhưng nếu ai biết rõ về những gì mà Muhammad e mang đến từ hệ thống giáo lý thì y sẽ thấy được sự trung thực của

Người, sẽ khẳng định rằng Người đích thực là vị Sứ giả được phái cử đến không hề dối lừa. Hệ thống giáo lý Người e mang đến là một hệ thống bao hàm mọi mặt từ những điều liên quan đến cá nhân, tập thể hay những điều liên quan đến niềm tin, sự thờ phượng, phẩm chất đạo đức cho đến xã hội, kinh tế, chính trị, dù trong lúc hòa bình hay trong lúc chiến tranh, lúc ở nhà hay lúc đi đường xa, lúc đêm hay lúc ngày, tất cả đều rất trọn vẹn và đầy đủ. Và hệ thống giáo lý mà Người e mang đến chứa đựng sự chỉ đạo, hồng phúc, cải thiện, tốt lành, và làm cho cá nhân và tập thể tránh xa khỏi sự lầm lạc và Shirk.

Bởi thế, người nào chịu xem xét một cách kỹ lưỡng thì y sẽ khẳng định chắc chắn rằng hệ thống giáo lý này không thể đến từ con người phạm tục mà nó đến từ một vị Nabi được Allah Tối Cao cử phái đến truyền đạt cho nhân loại.

Bằng chứng trí tuệ thứ ba

Sự phân biệt giữa người trung thực và người lừa dối có thể nhận biết trong những điều không phải sứ mạng Nabi thì nói chi đến những điều thuộc sứ mạng Nabi?!

Không phải nghi ngờ gì nữa rằng sự phân biệt giữa người trung thực và người lừa dối có nhiều cách đối với những điều không phải là sứ mạng Nabi. Nếu như có

hai người tự nhận về một điều gì đó, một người giả và một người thật, thì chắc chắn dù sớm hay muộn cũng phải lộ ra chân tướng ai là người giả và ai là người thật. Chẳng hạn như một người tự xưng là một bác sĩ, nếu như y là kẻ giả mạo thì chắc chắn sẽ có nhiều điều cho thấy y là kẻ giả mạo. Và nếu đó là đối với những sự việc không thuộc sứ mạng Nabi thì nói chi đến những điều thuộc sứ mạng Nabi?!

Điều gì kêu gọi Nabi ghét phụ nữ người Israel?

Chúng ta sẽ trình bày cuộc tranh luận về khoảnh khắc trung thực của những kẻ thù Muhammad e về việc họ cho rằng Người

là kẻ đã tự sáng chế Kinh Qur'an và bây giờ chúng ta có thể có một số câu trả lời từ những người vô đức tin.

Bây giờ hãy hỏi đối tượng tranh luận: Bạn có hoài nghi rằng Muhammad e là người Ả Rập không?

Cho dù họ có đồng ý hoặc không đồng ý về Người thì quả thật Người cũng đã thông điệp cho họ biết khi Người gọi tên và dùng các ngôn từ làm cho những trái tim và tâm hồn tan chảy khi lắng nghe: **(Maryam (Maria) mẹ của Ysa (Giê-su) u, người thuộc dân tộc Israel([1]) đã được thanh lọc và trở thành người cao quý hơn các phụ nữ khác trong nhân loại).**

Vậy tại sao người phụ nữ được thanh lọc và trở thành là người phụ nữ cao quý nhất không phải là mẹ của Người tức mẹ của Muhammad e hoặc vợ của Người, con gái của Người hay một phụ nữ Ả Rập nào đó mà là một người phụ nữ thuộc dân tộc Israel?

Liệu ai đó có thể giải thích điều này chẳng? Nếu một người muốn đề cao danh dự của bản thân thì đáng lẽ ra y phải đề cao mẹ, vợ và con gái của y hơn mọi phụ nữ khác trong nhân loại mới nên chứ?

Điều gì kêu gọi vị Nabi của Islam tôn vinh người phụ nữ của phe chống đối hoặc của những kẻ đối nghịch, đặc biệt của dân tộc Israel?

Chương Maryam:

Trong Qur'an có một chương được đặt tên là chương Maryam. Quả thật, chương này được gọi với tên như thế là để tôn vinh Maryam mẹ của Nabi Ysa (Giê-su) u. Bà Maryam không hề được vinh dự như vậy ngay cả trong Kinh thánh.

Trong số sáu mươi sáu cuốn sách của Tin Lành, bảy mươi ba cuốn sách của Công giáo La Mã, không có một cuốn sách nào được đặt tên Maryam hay tên của con trai bà.

Và chắc chắn bạn sẽ tìm thấy cuốn sách tên là Matthew, Mark, Luke, John và Paul, và gấp đôi con số của các cuốn sách có tên mơ hồ nhưng bạn sẽ không tìm

thấy bất kỳ một cuốn sách nào có tên Ysa u hay Maryam cả.

Nếu Muhammad e thực sự là người sáng chế ra Kinh Qur'an thì chắc chắn Người có khả năng bảo đảm bên cạnh tên của Maryam mẹ của Nabi Ysa có tên mẹ của Người Aminah hoặc vợ yêu quý của Người Khadijah hoặc A'ishah hoặc con gái của Người Fatimah (cầu xin Allah hài lòng về họ). Nhưng Người không có khả năng và điều đó sẽ không bao giờ xảy ra.

Do đó, Kinh Qur'an không phải do Muhammad e sáng chế ra([2]).

Tại sao?

Câu trả lời đơn giản là Người e không có sự lựa chọn, Người không có quyền nói theo ý riêng của Người.

{ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ ۓ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۚ ۓ } [سورة النجم : ٣ ، ٤]

{ Và Y (Muhammad) không nói theo ý muốn ngẫu hứng của bản thân mà đích thực nó là lời mặc khải được mặc khải cho Y. } (Chương 53 – Al-najm, câu 3, 4).

Phúc âm của Barnabas: một nhân chứng và một nạn nhân

Cây bút: Muraad
Abdul-Wahaab Ash-shawa-bakah

Mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Allah, Đấng đã ban cho chúng ta ân huệ Islam, một ân huệ vĩ đại nhất ...

Biết bao nhiêu người cảm thấy tự hào và vinh dự khi họ thuộc về tôn giáo vĩ đại này cũng như khi họ được đi theo Vị tốt đẹp nhất trong nhân loại, Muhammad e. Họ tự hào và cảm thấy vinh dự vì họ là những người tốt đẹp được dựng lên để kêu gọi nhân loại đến với điều tốt lành. Vị Nabi của cộng đồng này là vị được các vị Nabi trước đó báo tin cho các cộng đồng của họ về sự xuất hiện của Người. Và họ ra lệnh cho các các tín đồ của họ nếu còn sống đến thời điểm vị Nabi này xuất hiện thì phải ủng hộ và trợ giúp cho Người. **Vì vậy không có gì phải lấy làm**

lạ khi chúng ta tìm thấy những lời của Kinh thánh ám chỉ về điều đó mặc dù đã có những bàn tay cố bóp méo và che đậy sự thật: mặc dù vàng có bị dính bụi nhưng những hạt bụi đó không thể làm mất đi sự lấp lánh và tỏa sáng của nó!!!

Như chúng ta đã biết rằng điều chân lý chắc chắn sẽ luôn được Allah phơi bày còn điều sai trái rồi sẽ bị dập tắt.

Barnabas là ai?

Barnabas là một trong các học trò (môn đệ) của Nabi Ysa u, tác giả của Phúc Âm bao gồm các tường thuật của nhiều sự kiện tại thời điểm đó. Tuy nhiên, vào năm 492 AD, Đức Giáo Hoàng Gelasius đã cấm lưu hành cuốn sách này vì nó đi

ngược lại với khái niệm thần thánh của Giê-su (tức phủ nhận Nabi Ysa u là thần thánh và khẳng định Người chỉ là một người phạm). Linh mục người Latin Fra Marino có được cuốn Phúc âm từ thư viện riêng của một người bạn, Đức Giáo Hoàng Sixtus (1585-90) Barnabas từ Thư viện Giáo hoàng. Ông đã đọc nó và sau đó tuyên bố chấp nhận Islam như Tiến sĩ Khalil Sa'a-dah, một học giả Kitô giáo, đã đề cập trong lời nói đầu của bản dịch Phúc âm của ông.

Trong các sách Phúc âm mới nói về Barnabas cho thấy ông là một người đàn ông ngay thẳng và trung thực, một trong những đệ tử thuần thành nhất về Công Vụ Tông Đồ:

«Sau đó, họ nghe thấy thông điệp tại nhà thờ ở Jerusalem và họ đã cử Barnabas đi xa tới Antakya nơi mà khi ông đến, ông đã nhìn thấy những ân sủng của Thiên Chúa, ông vui mừng và khuyên tất cả hãy vững tin nơi Thiên Chúa với trái tim kiên định. Bởi vì ông là một người ngoan đạo, tràn đầy đức tin nên rất nhiều người đã tập hợp lại hướng đến Thiên Chúa.» (11: 23).

Tôi xin hỏi các người với sự chứng giám của Allah, nếu sự kêu gọi của ngài (Barnabas) không theo giáo lý Tawhid (độc thần) của Thiên sứ Ibrahim (Abraham) và tất cả các vị Nabi sau Người cho đến vị Nabi cuối cùng Muhammad – tôn giáo của bản năng tự

nhiên, trí tuệ và cảm tính – thì sẽ không có số lượng người đông đảo hướng về Thiên Chúa?!

Thề bởi Allah, nếu giáo lý của Barnabas giống như giáo lý của Thiên Chúa giáo ngày nay không có chỗ đứng cho trí tuệ và cảm tính thì chắc chắn sẽ không tập hợp được đông đảo người đến với Thượng Đế mà chắc chắn phải cần đến hàng trăm năm để giải thích những bí ẩn kỳ lạ của khái niệm ba ngôi không thể hiểu. Nhưng Barnabas đã nói chuyện với họ theo bản năng tự nhiên của họ và đã kêu gọi họ đến với tôn giáo chân lý, tôn giáo đã được ban xuống cho Nabi Musa (Moses), Ysa (Jesus – Giêsu), Muhammad cùng tất cả các vị Nabi khác

– cầu xin Allah ban sự bằng an và phúc lành cho tất cả họ.

Sách Phúc âm của Barnabas:

Sau đây là một số trích dẫn từ sách Phúc âm.

Những câu 115 của chín mươi sáu chương Phúc âm của Barnabas đọc như sau:

«Khi cầu nguyện đã kết thúc, vị linh mục nói lớn tiếng: “Thưa Giêsu (Ysa), xin Người hãy ở lại vì chúng tôi cần phải biết Người là ai, và vì sự yên bình của đất nước chúng tôi”. Giê-su trả lời: “Ta là Giêsu, con của Maria (Maryam), của các hạt giống của David. Ta là người đàn ông

ắt phải chết và kính sợ Thượng Đế, và Ta luôn cầu xin nơi Thượng Đế vinh dự và vinh quang”.

Vị linh mục trả lời: “Trong sách Moses (Nabi Musa) có chép rằng Thiên Chúa của chúng tôi phải gửi cho chúng tôi Vị Cứu Thế, người mà sẽ thông báo cho chúng tôi những điều Thiên Chúa muốn và sẽ mang chúng tôi đến với lòng thương xót của Thiên Chúa. Vì vậy, tôi xin Người cho chúng tôi biết sự thật, có phải Người là Vị Cứu Thế của Thiên Chúa mà chúng tôi đang mong đợi không?”.

Giêsu trả lời: “Đó là sự thật mà Thượng Đế đã hứa như vậy, nhưng thực sự Ta

không phải là người đó bởi vì y là người được lựa chọn trước Ta và sẽ đến sau Ta”. **Vị linh mục trả lời:** “Bằng lời nói và dấu hiệu của Người chúng tôi tin Người là một vị Nabi và chỉ có một Thượng Đế, vậy nên tôi xin Người trước tất cả Judea và Israel mà Người yêu thương vì Thượng Đế hãy cho chúng tôi biết sự khôn ngoan của vị Cứu Thế sẽ đến”».

Đối với các tin báo trước về sự xuất hiện của vị Nabi cuối cùng, Nabi Muhammad e là người được đề cập về tên và được ám chỉ trong sự mô tả. **Trong chín mươi bảy chương chúng ta đọc những câu 410 như sau:**

«Sau đó, **Giêsu nói**: “Quả thật lời nói của các người không an ủi Ta bởi lẽ bóng tối sẽ đến khi mà các người hy vọng ánh sáng; nhưng niềm an ủi của Ta là sự sắp đến của vị Thiên sứ, người sẽ hủy diệt tất cả các ý kiến sai lầm về Ta và tôn giáo của y sẽ lây lan và sẽ nắm lấy cả thế giới, đó là điều mà Thượng Đế đã hứa với Abraham (**Ibrahim**) cha của chúng ta. Và niềm an ủi cho Ta là tôn giáo của y sẽ không có sự chấm dứt bởi vì nó được Thượng Đế bảo vệ”.

Vị linh mục trả lời: “Sau khi vị Thiên sứ của Allah đến có vị Thiên sứ nào đến nữa không?”. **Giê-su trả lời**: “Sau y sẽ không có các vị Nabi thực sự nào được Allah cử đến nữa, tuy nhiên, sẽ xuất hiện nhiều vị

Nabi giả, và đó là điều làm Ta buồn lòng bởi vì Shaytan sẽ nâng chúng lên bằng cách phán xét theo luật của Allah, và chúng sẽ ản mình dưới chiêu bài của phúc âm của Ta”».

Ngoài ra, tên của Nabi Muhammad e được đề cập trong những câu 1318 của chương nêu trên:

«Sau đó, vị linh mục nói: “Vị cứu thế đó được gọi như thế nào và dấu hiệu nào để nhận biết vị ấy?”. Giê-su trả lời: “Tên của vị cứu thế đó là sự đáng ngưỡng mộ, chính Thượng Đế đã đặt tên cho y khi Ngài tạo ra linh hồn của y, và đặt nó trong cõi thiên huy hoàng. Thượng Đế phán: “Này Muhammad, hãy kiên nhẫn

chờ đợi, vì lợi ích của người TA sẽ tạo ra một Thiên Đàng, một thế giới với muôn vàn sinh vật làm món quà TA ban tặng cho người, ngay cả bất cứ ai muốn được phúc từ người thì y sẽ được phúc, và ai nguyền rủa người thì y sẽ bị nguyền rủa. Khi TA gửi người vào thế giới đó thì TA làm cho người thành một vị Thiên sứ của TA, và lời nói của người sẽ luôn là sự thật, dù trời đất có sụp đổ, nhưng đức tin của người sẽ không bao giờ sụp đổ. Quả thật, Muhammad là tên ân phúc”.

Sau đó, đám đông cất lên tiếng nói của họ: “Lạy Thượng Đế, xin Ngài hãy gửi cho chúng tôi vị Thiên sứ của Ngài! Này Muhammad, hãy mau đến để cứu độ thế giới!”».

Cuối cùng điều duy nhất mà chúng tôi có thể nói là những gì mà Allah Tối Cao và Toàn Năng đã phán trong Kinh Qur'an:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ ٦٤﴾ [سورة آل عمران: ٦٤]

{Hãy nói: “Hỡi người dân Kinh sách, hãy đến cùng với một Lời phán giống nhau giữa chúng tôi và quý vị rằng chúng ta chỉ thờ phượng riêng Allah thôi, và chúng ta không tổ hợp với Ngài bất cứ thứ gì, và không ai trong chúng ta sẽ thờ các vị chủ tể nào khác ngoài Allah cả”. Nhưng nếu họ quay bỏ đi thì Người hãy bảo họ: “Hãy chứng thực rằng chúng tôi là những người Muslim (thần phục Allah)”.}

(Chương 3 – Ali-Imran, câu 64).

Vào năm 1977, tiến sĩ Gary Miller, nhà giảng thuyết, nhà toán học và logic học Canada và là giảng viên trường đại học Toronto quyết định cung cấp một dịch vụ tuyệt vời để người Kitô giáo phát hiện sai sót khoa học và lịch sử trong Kinh Qur'an, trong đó có lời cho ông ta và những người bạn truyền giáo của ông trong việc kêu gọi người Muslim theo Kitô giáo. Tuy nhiên, kết quả hoàn toàn ngược lại, bài viết của Miller rất công bằng trong nghiên cứu cũng như đưa ra ý kiến tích cực của cá nhân ông, thậm chí bài viết của ông còn tốt hơn so với nhiều người Muslim viết về Kinh Qur'an. Và cuối cùng bài viết của ông đi đến kết luận

rằng Qur'an không thể là một tác phẩm của một con người.

Điều đầu tiên làm ông kinh ngạc: nhiều ngôn từ và phong cách thách thức đã xuất hiện ở nhiều nơi trong Qur'an, **chẳng hạn như:**

﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝ ۸۲ ﴾ [سورة النساء: ۸۲]

{Tại sao chúng không chịu nghiền ngẫm về Qur'an? Nếu như từ một Đấng nào khác ngoài Allah thì chắc chắn chúng sẽ tìm thấy trong đó nhiều điều mâu thuẫn.}
(Chương 4 – Annisa', câu 82).

﴿ فَاتُّوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ﴾ [سورة البقرة: ۲۳]

{thì các người cứ thử mang đến một chương giống như của nó (Qur'an) xem, }
(Chương 2 – Albaqarah, câu 23).

Người đàn ông đi vào vòng thách thức rồi đi ra khỏi nó với những điều ấn tượng mà ông tìm thấy.

Dưới đây là một số kết quả đánh giá trong bài thuyết giảng của tiến sĩ Miller về Qur'an:

v Tiến sĩ Miller: Không có một tác giả nào trên thế giới có sự can đảm viết một cuốn sách và sau đó nói cuốn sách này hoàn toàn không có một sai sót và bất cứ một lỗi nào nhưng Kinh Qur'an hoàn toàn trái ngược, Nó không những nói với bạn rằng không có bất cứ sai sót và lỗi

nào mà Nó còn thách thức bạn đi tìm lỗi trong Nó và khẳng định rằng bạn sẽ không bao giờ tìm thấy.

v Kinh Qur'an không đề cập đến những sự kiện khó khăn trong cuộc sống cá nhân của Nabi Muhammad e, chẳng hạn như cái chết của người vợ thân yêu của Người, bà Khadijah i, cái chết của con gái và con trai của Người. Thật kỳ lạ, các câu Kinh được phán như một sự phê bình đối với một số thất bại khi tuyên bố giành chiến thắng đồng thời lại cảnh báo sự kiêu ngạo và kêu gọi hy sinh và nỗ lực nhiều hơn nữa khi được chiến thắng. Nếu ai đó viết cuốn tự truyện của mình thì người đó sẽ phóng đại những chiến thắng và biện minh cho những thất bại của

mình. Kinh Qur'an đã làm điều ngược lại và điều này là hợp tình hợp lý: nó không phải là lịch sử về một thời đại cụ thể mà là một văn bản gồm bộ quy tắc chung của mối quan hệ giữa Allah Toàn Năng và những bề tôi thờ phượng.

v Miller suy nghĩ về một câu Kinh:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْطَاكُمْ بِوَجْدِهِ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَنَّتِي وَفُرْدِي ثُمَّ تَنفَكُّوْا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جُنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ ٤٦﴾ [سورة سبأ: ٤٦]

{Hãy bảo chúng (hỡi Muhammad!): “Ta chỉ khuyên các người một điều: hãy vì Allah các người đứng lên từng cặp hay từng người rồi tự suy nghĩ thì sẽ thấy người bạn (Muhammad) của các người đã không bị quỷ ám (điên) mà chỉ làm một người báo trước về một sự trừng

phạt khủng khiếp sắp đến”} (Chương 34 – Saba’, câu 46).

Câu Kinh này chỉ ra cho một nhà nghiên cứu một cuộc thử nghiệm mà ông đã thực hiện tại trường Đại học Toronto về “Hiệu quả của thảo luận tập thể”. Ông đã thu thập số lượng tham gia thảo luận khác nhau và so sánh kết quả thì phát hiện ra rằng hiệu quả tối đa của các cuộc thảo luận là đối với cuộc thảo luận có hai người và khi số lượng người thảo luận nhiều hơn hai thì càng ít hiệu quả hơn.

v Trong Qur’an có một chương mang tên bà Maryam (Maria) nhưng không hề có bất cứ chương nào mang tên A’ishah hoặc Faitimah cả, điều đó cho thấy

Qur'an đã tôn vinh bà Maryam, một sự tôn vinh không hề tìm thấy trong Thánh Kinh. Tương tự, Nabi Ysa u được nhắc trong Qur'an tới 25 lần trong khi Nabi Muhammad e thì chỉ được nhắc đến vòn vẹn có 5 lần.

v Một số kẻ phủ nhận Lời Mặc khải và bức Thông điệp cho rằng chính Shaytan đã khiến Thiên sứ Muhammad e viết ra Kinh Qur'an. **Điều này hoàn toàn vô lý bởi vì Qur'an thách thức:**

{ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ ۚ ۲۱۰ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِيلُونَ ۚ ۲۱۱ } [سورة الشعراء: ۲۱۰، ۲۱۱]

{ Và không phải những tên Shaytan mang Nó (**Qur'an**) xuống, bởi vì việc làm đó không thích hợp với chúng và chúng

cũng không có khả năng.} (Chương 26 – Ash-Shu'ara', câu 210, 211).

Làm sao các tên Shaytan là những kẻ sáng tác ra Qur'an rồi lại nói:

{ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۙ [سورة النحل: ٩٨] }

{ Vậy, khi Người (Muhammad) đọc Qur'an thì Người hãy cầu xin Allah che chở tránh xa Shaytan xấu xa.} (Chương 16 – Annahl, câu 98).

v Nếu bạn ở trong tình huống của Thiên sứ e và Abu Bakr t lúc hai người họ ẩn náu trong hang núi, khi đó chỉ cần ai đó trong bọn người thờ đa thần nhìn xuống dưới chân thì chắc chắn sẽ phát hiện ngay hai người họ. Trước nỗi sợ hãi của Abu Bakr, theo bản chất tự nhiên thì Người e

phải trả lời “Chúng ta nên tìm lối thoát ở phía sau” hoặc Người phải thực sự hoàn toàn im lặng không động tịnh gì kéo bị nghe thấy và bị phát hiện, nhưng Thiên sứ của Allah đã nói một cách điềm tĩnh và đầy niềm tin:

{ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا } [سورة التوبة: ٤٠]

{Người (Abu Bakr) chớ sợ quả thật Allah đang ở cùng với chúng ta.} (Chương 9 – Attawbah, câu 40).

Đây là tâm lý của một kẻ nói dối lường gạt hay là tâm lý của một vị Nabi, một vị Thiên sứ tin vào sự giúp đỡ và phụ hộ của Allah?

v Chương al-Masad được mặc khải xuống mười năm trước khi Abu Lahab

chết. Abu Lahab có tới 365 ngày nhân với 10 năm để chứng minh rằng Kinh Qur'an đã sai. Tuy nhiên, ông đã không tin, ngay cả giả vờ tin ông cũng không. Làm thế nào Thiên sứ Muhammad e có thể tin một cách kiên định trong suốt mười năm rằng những gì ở nơi Người là chân lý, trừ phi Người biết chắc đó là lời mặc khải từ Allah Toàn Năng?

v Allah Tối Cao và Toàn Năng phán:

﴿ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعُقُوبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ [سورة هود: ٤٧]

{Đây là câu chuyện vô hình mà TA đã mặc khải cho Người (Muhammad) (một câu chuyện mà) trước đây Người cũng như người dân của Người chưa hề biết đến. Do đó, hãy kiên nhẫn chịu đựng bởi

quả thật kết cuộc tốt đẹp sẽ về tay những người ngay chính sợ Allah.} (Chương 11 – Hud, câu 47).

Bình luận về câu kinh này: {Đây là câu chuyện vô hình mà TA đã mặc khải cho Người (Muhammad) (một câu chuyện mà) trước đây Người cũng như người dân của Người chưa hề biết đến. Do đó, hãy kiên nhẫn chịu đựng bởi quả thật kết cuộc tốt đẹp sẽ về tay những người ngay chính sợ Allah.} (Chương 11 – Hud, câu 47), Miller nói: “Không một cuốn sách tôn giáo nào nói theo phong cách này, có nghĩa là cho người đọc các đoạn thông tin rồi sau đó nói với người đọc đó là thông tin mới. Đây thực sự là một thách thức lớn, bởi sẽ như thế nào nếu như

người dân Makkah cố ý phủ nhận dù họ thực sự không biết các thông tin đó và nói: “Người nói dối, bọn ta đã biết thông tin này từ trước”? Hoặc sẽ ra sao nếu như một nhà nghiên cứu nào đó không trung thực nói đã phát hiện ra những thông tin này đã được biết đến trước đây? Tuy nhiên, tất cả đều đã không xảy ra.

Giáo sư Miller đề cập đến những gì được nói trong Bách khoa toàn thư Công giáo đương đại dưới mục “Qur’an” cho thấy rằng mặc dù đã có rất nhiều nghiên cứu cũng như nhiều nỗ lực tấn công các tính xác thực của Qur’an dưới nhiều cái cớ vô lý.

Chính Giáo Hội không dám nghi ngờ bất kỳ lý thuyết nào như vậy, nhưng lại không thừa nhận tính trung thực của lý thuyết mà người Muslim đã khẳng định rằng Kinh Qur'an là chân lý, không có sự nghi ngờ, và đó là sự mặc khải cuối cùng từ Thiên Chúa.

Trong thực tế, giáo sư Miller đã đủ công bằng và trung thực để thay đổi vị trí của bản thân và chọn con đường đúng cho mình. Cầu xin Allah phù hộ ông và những người tìm kiếm sự thật và xin Ngài ngăn cản những trở ngại ngăn họ đạt tới nó.

Phần lưu ý cuối cùng:

Năm 1977, Giáo sư Miller đã có một cuộc tranh luận nổi tiếng với nhà thuyết giáo Islam Ahmad Deedat. Lý lẽ của ông rõ ràng và luận cứ của ông dường như dựa trên mục đích để đạt được sự thật mà không có niềm tự hào hay thành kiến. Tại thời điểm đó, mọi người đều hy vọng người đàn ông này sẽ vào Islam.

Năm 1978 Giáo sư Miller chấp nhận Hồi giáo và tự gọi mình là Abdul Ahad Umar. Ông làm việc cho một vài năm tại trường Đại học Dầu mỏ và Khoáng sản ở Saudi Arabia và sau đó dành cả cuộc đời để truyền giáo thông qua chương trình truyền hình và các bài thuyết giảng.

Chỉ cần suy ngẫm và không để cho những thành kiến của bạn ngăn cản bạn đi đúng đường!!!

Phép màu khoa học về bào thai

Dưới đây chúng tôi trình bày các hình ảnh của bào thai trong quá trình phát triển khi nó diễn ra trong 42 ngày để thấy được lời nói của Thiên sứ Muhammad e tương ứng với các sự kiện khoa học như thế nào ... ?

Những kẻ hoài nghi đã liên tục phản đối lời di huấn của Thiên sứ Muhammad e khi Người nói:

« إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ ثِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَأَلْحَمَهَا وَعِظَامَهَا » رواه مسلم.

“Khi hợp tử (tinh trùng và noãn trứng) trải qua bốn mươi hai ngày, Allah cử vị Thiên thần đến tạo hình thể cho nó, tạo tai, mắt, da, thịt và xương cho nó” (Muslim).

Họ nói lời nói này chẳng ăn khớp gì với kiến thức khoa học hiện đại cũng như các giai đoạn phát triển của bào thai.

Nhưng khi khoa học thực sự phát triển thì nó đã khám phá cho chúng ta những sự thực mới mẻ này.

Nếu chúng ta quan sát các nghiên cứu mới nhất về phôi thai cũng như nghiên cứu về giai đoạn của bào thai mà Thiên sứ Muhammad e đã nói về nó, tức giai đoạn mà bào thai được 42 ngày, chúng ta

sẽ thấy gì? Tại sao Thiên sứ Muhammad e lại đặc biệt hóa cho giai đoạn này tức giai đoạn khi bào thai được 42 ngày tuổi? Các giai đoạn phát triển của bào thai trong bụng mẹ mang ý nghĩa gì?

Chúng tôi sẽ hiển thị một loạt các hình ảnh với lời bình luận để trình bày cách phôi thai phát triển, đặc biệt là trong tuần thứ năm, thứ sáu và thứ bảy, và sau đó chúng ta trở lại để xem sự tương đồng một cách hoàn toàn giữa các lời nói của Thiên sứ Muhammad e với các lời nói của các nhà khoa học hiện đại. Các giai đoạn mà bào thai phát triển kể từ lúc nó là hợp tử (**Nutfah**) cho đến cuối tuần thứ sáu (**42 ngày**), chúng ta thấy phôi thai chưa có hình dạng con người mà chỉ sau

thời gian 42 ngày trở đi. Đây chính là điều đã được Thiên sứ của Allah, Muhammad e khẳng định trong lời di huấn thiêng liêng của Người.

Chúng ta hãy lưu ý xem làm thế nào phôi thai là hợp tử (Nutfah) chưa có hình hài của con người, rồi sau đó chuyển đến giai đoạn là cục máu (A'laqah) không mang hình dáng con người, và tiếp theo nó chuyển đến giai đoạn Mudhghah (cục thịt) cũng chưa có hình hài con người, nhưng khi nó được 42 ngày thì hình hài con người ở nó được hiện rõ nét và hình hài con người này tiếp tục phát triển cho đến cuối kỳ thai.

Thật quang vinh thay Allah, Đấng Toàn Năng và Siêu Việt!!!

Một bức ảnh thật của thai nhi 5 tuần tuổi và nó không thể hiện bất kỳ đặc điểm nào của hình dạng con người. Các nhà khoa học nói rằng hầu hết các loài động vật đều mang hình dạng này trong độ tuổi như thế, vì thai nhi đã chưa hoàn thiện hình dạng con người của mình nên chúng ta không nhìn thấy thính giác, thị giác, da và xương của nó!

Một bức ảnh thật của phôi thai 47 ngày tuổi, chúng ta có thể thấy nó đã mang hình dạng con người rõ ràng, chúng ta có thể quan sát thấy thính giác và thị giác của nó như chúng ta có thể nhìn thấy tai,

mắt và da. Tất cả những cơ quan này đã bắt đầu hình thành từ thời gian cuối của tuần thứ sáu, và chắc chắn các thông số này sẽ rõ ràng hơn trong tuần thứ bảy. Tim thai bắt đầu nhịp đập một cách rõ ràng kể từ tuần thứ sáu.

So sánh hình ảnh giữa phôi thai năm tuần và sau 8 tuần tuổi, hãy xem mức lượng thay đổi về đặc điểm, kích thước và hình dạng của nó, và làm thế nào phôi thai lại biến thành hình dạng con người một cách ngoạn mục thế kia! Các nhà khoa học nói rằng thai nhi từ cuối tuần thứ sáu có nghĩa là khi nó được 42 ngày tuổi thì nó bắt đầu phân biệt được âm thanh và các tương tác của nó.

Các nhà khoa học xác nhận rằng 42 ngày tuổi là ranh giới giữa giai đoạn mà phôi thai chưa có đặc điểm gì rõ rệt với giai đoạn mà phôi thai mang hình hài con người. Do đó chúng tôi thấy trên những trang web quan tâm đến sự phát triển của phôi thai, **lời nói của họ đều là:** (Trong tuần thứ sáu sau khi thụ tinh, phôi thai bắt đầu phản ứng với các kích thích bên ngoài thông qua các chuyển động phản xạ vào cuối tuần thứ sáu, chúng ta nhận diện rõ ràng đứa trẻ như một người thực sự).

Và chúng tôi đọc trên một trang web khác, **họ nói:** (Các sóng não được quan sát khi thai nhi ở độ tuổi 43 ngày, Tiến sĩ Steve nói rằng các sóng não bộ có thể

được đo ở độ tuổi 43-45 ngày, cũng như sự biểu hiện ý thức có thể được quan sát thấy sau độ tuổi này).

Thai nhi sáu tuần tuổi, ở tuổi này thai nhi bắt đầu có hình dáng con người và bộ não bắt đầu có sóng não có thể được đo bằng một thiết bị đặc biệt. Đây là một dấu hiệu của sự bắt đầu cho hoạt động trong các tế bào não, có thể là một dấu hiệu cho thấy linh hồn được thổi vào giai đoạn này, Allah là Đấng biết rõ nhất.

Quan sát ở giai đoạn này, ta thấy thai nhi bắt đầu có hình dạng hai mắt, và các nhà khoa học đã xác nhận rằng tuần thứ sáu là độ tuổi mà nó bắt đầu xuất hiện phân mắt và đây là sự thật mà Thiên sứ của Allah, Muhammad đã nói: “Khi hợp tử

(tinh trùng và noãn trứng) trải qua bốn mươi hai ngày, Allah cử vị Thiên thần đến tạo hình thể cho nó, tạo tai, mắt, da, thịt và xương cho nó” (Muslim).

Mắt trở nên rõ nét hơn trong ngày thứ 42, và chúng ta hãy nghe lời của "Keith Moore" một nhà phôi thai học nổi tiếng nói: (Mắt xuất hiện rõ nét khi thai nhi được khoảng 42 ngày sau thụ tinh). Và sau 42 ngày thì mắt và tai của thai nhi bắt đầu phát triển với một tốc độ rất nhanh, các nhà khoa học nói: (Quả thật, đôi tai và đôi mắt phát triển nhanh chóng trong tuần thứ bảy tức sau khi hợp tử được 42 ngày tuổi). Điều này có nghĩa là cuối tuần thứ sáu, phôi thai có hình dạng của con người, và đây chính là những gì được

Thiên sứ của Allah e thông điệp vô cùng chính xác khi Người nói:

« إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ ثِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا
وَلَحْمَهَا وَعِظَامَهَا » رواه مسلم.

“Khi hợp tử (tinh trùng và noãn trứng) trải qua bốn mươi hai ngày, Allah cử vị Thiên thần đến tạo hình thể cho nó, tạo tai, mắt, da, thịt và xương cho nó” (Muslim).

Quan sát hình bên phải, đó là hình ảnh phôi thai được 41 ngày tuổi, thời điểm này, chúng ta chưa thể nhận thấy hình ảnh con người của phôi thai, nhưng sau ngày thứ 42 thì hình ảnh con người của phôi thai trở nên rõ ràng thật đáng kinh ngạc, đó là hình bên trái. Nhìn vào hình phôi thai ở bên trái này, chúng ta thấy rõ

các đặc điểm của một cơ thể người, tai và mắt đã xuất hiện rõ ràng, bàn chân và bàn tay cùng với các ngón tay cũng thế. Thật vinh quang thay Allah Toàn Năng và Siêu Việt!

Sau những con số khủng về các trường hợp phá thai trong các quốc gia không theo Islam, ngày nay, có các chiến dịch chống phá thai nổi lên. Các nhà khoa học và các nhà nghiên cứu đã xác định độ tuổi của bào thai không được phép phá, họ thấy rằng các thai nhi vào cuối tuần thứ sáu và đầu thứ bảy (tức khi 42 ngày tuổi) thì não thai nhi bắt đầu có biểu hiện sống não cho thấy sự khởi đầu của cuộc sống ở thai nhi này, họ cho rằng không được phép giết thai nhi sau độ tuổi này.

Đến đây, tôi xin nhắc cho quý vị biết là một số học giả của chúng tôi đã lấy lời di huấn thiêng liêng của Thiên sứ vĩ đại e làm dẫn chứng rằng không được phép phá thai sau khi cái thai đã được 42 đê, và có thể phá nó trước thời điểm đó nếu như thật sự cần thiết khi được lời khuyên của bác sĩ. Tín hiệu này là một ám chỉ tuyệt vời thuộc sứ mạng Nabi rằng linh hồn được thổi vào phôi thai ở độ tuổi này, và việc đo sóng não cũng được thực hiện ở độ tuổi này (tức là 42 ngày), tương tự, việc ghi nhận nhịp tim cũng thế, như vậy dường như có một mối quan hệ giữa linh hồn, não bộ và trái tim ở độ tuổi này của thai nhi. Allah là Đấng am tường hơn hết!.

Kích thước thật của phôi thai trong 42 ngày tuổi, ở độ tuổi này, phôi thai bắt đầu có hình dạng của một con người, mặc dù phôi thai lúc này với kích thước nhỏ nhưng nó được xem là một con người hoàn toàn khi xét về hình dạng của nó. Chính vì lẽ này, một số nhà nghiên cứu nói rằng không nên phá thai khi cái thai đã sau độ tuổi này vì nó đã là một con người thực thụ.

Phôi thai ở độ tuổi này bắt đầu làm quen và rèn luyện chính mình trong việc mút các ngón tay để sẵn sàng đi ra cuộc sống bên ngoài, và ở độ tuổi này nó bắt đầu hút trực tiếp từ vú của người mẹ. Thật vinh quang thay Allah, Đấng đã dạy cho

đưa bé này điều mà nó không biết, **Ngài phán:**

{ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ } [سورة النحل: ٧٨]

{Và Allah đã mang các người ra ngoài khỏi bụng mẹ của các người trong lúc các người không biết gì cả và Ngài đã ban cho các người thính giác, thị giác và trái tim, mong rằng các người biết tạ ơn (Ngài).} (Chương 16 – Annahl, câu 78).

Câu hỏi: Điều đó có nghĩa gì?

Điều đó có nghĩa rằng có sự thay đổi quyết liệt xảy ra sau 42 ngày, và vào ngày thứ 43 não bắt đầu thể hiện tần sóng não và đưa bé bắt đầu tương tác với môi trường xung quanh mình và bắt đầu có sự

cảm nhận và cảm giác. Và điều đó có nghĩa rằng linh hồn (sự sống) đã bắt đầu hoạt động trong cơ thể của thai nhi và cũng có nghĩa là vị Thiên sứ vĩ đại đã đi trước các nhà khoa học phương Tây về sự mô tả phôi thai một cách tỉ mỉ và chính xác đáng kinh ngạc này, điều mà không một ai trước 14 thế kỷ có thể biết được!!

Điều này có nghĩa rằng không một ai có thể cung cấp bất kỳ thông tin về giai đoạn này của phôi thai trừ phi đó là một bác sĩ chuyên ngành có đầy đủ các thiết bị cần thiết. Liệu Thiên sứ Muhammad e có phải là một bác sĩ có đầy đủ các thiết bị như thế không? Đến đây, chúng ta phải tạm dừng lại để khẳng định với những

người hoài nghi và chúng ta hãy hỏi hỏi họ: làm thế nào mà Thiên sứ Muhammad e biết được một cách chính xác rằng tình trạng sau 42 ngày sẽ biến thành một con người có tai, mắt, da và xương như thế??!

HERCULES VÀ ISLAM

Ả Rập Saudi, trong suốt thời đại của Thiên sứ Muhammad e, là một quốc gia mà không có bất kỳ cơ quan quyền lực trung ương nào cả. Đó là một đất nước cách xa với các quốc gia văn minh trong thời bấy giờ.

Lúc đó, Thiên sứ Muhammad e đang truyền bá Islam; Người kêu gọi mọi người từ bỏ việc thờ cúng thần tượng để

quay về thờ phượng Allah, Đấng Toàn Năng, Đấng Am Tường và Siêu Việt.

Thiên sứ Muhammad e đã gửi thư mời đến các nhà vua và các vị lập pháp của các nước khác nhau trên thế giới để kêu gọi họ vào Islam. Nhiều bức thư được đáp lại với sự ưng thuận nhưng một số lại bị từ chối. Trong nhiều trường hợp, các sứ giả của Thiên sứ e đã bị xúc phạm và ngược đãi, nhưng Thiên sứ e không lo lắng bởi những thất bại, Người vẫn mời gọi mọi người đến với con đường chân lý bởi lẽ một vài thất bại không thể ngăn cản được sứ mạng truyền bá Islam của Người.

Abu Sufyan một nhà lãnh đạo của bộ tộc Quraish và là kẻ thù của Thiên sứ Muhammad e đang có mặt ở Constantinople (tên cũ của Istanbul) cho một chuyến buôn. Khi bức thư mời của Thiên sứ e đến tay Hercules, hoàng đế Byzantine, Đế chế Đông La Mã. Hercules, lúc đó đang có mặt ở tòa án tại Constantinople để ăn mừng kỷ niệm chiến thắng người Ba Tư.

Hercules đọc lá thư thông qua một thông dịch viên và sau đó yêu cầu những người trong tòa án của mình đi tìm một người nào đó trong thành phố biết về vị Thiên sứ này.

Thế là, Abu Sufyan cùng những người đồng hành của ông được triệu tập vào tòa án.

Hoàng đế hỏi Abu Sufyan: “Muhammad thuộc dòng dõi thế nào?”

“Quý tộc”, Abu Sufyan trả lời.

“Đã từng có một vị vua nào trong dòng tộc của y không?” Hercules hỏi .

“Không”, Abu Sufyan nói.

“Những người chấp nhận tôn giáo của y là những thành phần nghèo hay giàu có?” Hercules lại hỏi.

“Họ là những người nghèo”, Abu Sufyan trả lời.

Hercules càng lúc càng quan tâm và ông tiếp tục đặt câu hỏi.

Câu hỏi tiếp theo của ông là: “Số lượng người đi theo y tăng hay giảm?”.

“Tăng”, Abu Sufyan trả lời ngay.

“Anh có từng biết y là kẻ nói dối không?” Hercules hỏi.

“Không”, Abu Sufyan thừa nhận.

“Y có bao giờ đi ngược lại với giáo lý của mình không?”, Hercules lại hỏi.

“Cho đến nay vẫn không. Nhưng chúng ta phải xem liệu y có thực hiện các thỏa thuận mới giữa chúng tôi và y”, Abu Sufyan trả lời.

“Anh đã bao giờ đánh với y trong các trận chiến không?” Hercules hỏi.

“Có”, Abu Sufyan trả lời.

“Vậy kết quả thế nào?” Hercules hỏi với tâm trạng rất quan tâm.

“Đôi khi chúng tôi giành chiến thắng, đôi khi y giành chiến thắng”, Abu Sufyan trả lời.

“Y dạy những gì?” Hercules lại hỏi.

“Thờ một Thượng Đế, không tổ hợp với Ngài bất cứ một thần linh nào, làm tự thiện, nói lên sự thật và kết nối tình ruột thịt và bà con thân thuộc”, Abu Sufyan trả lời, thậm chí ông cảm thấy ngạc nhiên

về câu trả lời của chính mình vì nó có vẻ như ông đang truyền bá Islam.

Hercules đứng lên và nói: “Nếu tất cả những điều các anh nói là thật thì ta chắc chắn rằng vị Thiên sứ này sẽ tiến đến đây, nơi mà ta đang đứng. Ta đã chắc chắn rằng một vị Thiên sứ sẽ đến nhưng ta không biết rằng Người sẽ được sinh ra ở xứ Ả Rập. Nếu ta có thể đến đó, ta sẽ gia nhập Islam và nguyện rửa chân cho vị Thiên sứ đó bằng chính đôi tay của ta”.

Đây là cách thức mà vị Thiên sứ e đã lan rộng Islam. Người đã gây ấn tượng cho mọi người bằng lòng trung thực, tâm tính ngay thẳng, phẩm chất đạo đức cao quý và sự cống hiến hết mình trong việc phục

vụ cho con đường chính nghĩa của Allah. Người e không bắt buộc mọi người chấp nhận Islam bằng sự đe dọa chiến tranh và cũng không cưỡng ép mọi người chấp nhận Islam bằng sức mạnh của đao kiếm. Người e chiến đấu chỉ mang ý nghĩa tự vệ và chỉ chiến đấu khi kẻ thù gây chiến xâm lược.

[1] Quả thật, Maryam – cầu bằng an và phúc lành cho bà – không phải là người Do thái giáo mà là người phụ nữ thờ phượng Thượng Đế của ông cha bà: Ibrahim, Isma'il, Ishaq, Ya'qub và Zakriya, và Thượng Đế của họ chỉ có

một Đấng duy nhất và chỉ toàn tâm và toàn ý hướng về duy nhất một mình Ngài. Bà là người Muslim (**thần phục Thượng Đế**) một cách trong sạch và bà không phải là những người thờ đa thần. Còn xét về phương diện dòng dõi thì bà là người phụ nữ Israel thuộc dân tộc Israel, và Israel là con cháu của Nabi Ya'qub u. Còn lời nói rằng bà là người Do Thái (**Jew**) xét theo giáo lý và tín ngưỡng Do thái trong thời điểm của bà hoặc câu nói bà là người Thiên Chúa giáo thì đây là lời nói gần đúng và trái ngược với sự thật. Còn nếu như giáo sư Ahmad Di-dat nói bà là người Do thái (**Judean**) đó là hàm ý nói về xứ sở của bà được gọi là “Yahudiyah” hoặc Yahuzda hoặc

Judea, hàm ý này chiếm nhiều phần trăm hơn. Cho nên chẳng vấn đề gì về điều đó cả, tuy nhiên, tốt nhất là ông nên nói bà là người phụ nữ Israel thay vì nói bà là người phụ nữ Do thái để tránh sự nhầm lẫn. Và Allah là Đáng Am tường hơn hết.

([\[2\]](#)) Xem (trang 39 – 45) từ cuốn sách “Giê-su trong Islam” do Ahmad Di-dat biên soạn. Chúng tôi đã dịch và chú giải cuốn sách này và nó được phát hành bởi Da-ru Al-Mukhtaar Al-Islami tại Cairo.